

نشانه‌شناسی کاربردی

نشانه‌شناسی کاربردی

دکتر فرزان سجودی

نشر علم، ۱۳۸۷

از متون بنیادی نشانه‌شناسی تلقی می‌شوند. امروز دیگر حوزه‌ای مطالعاتی به نام «نشانه‌شناسی» تثبیت شده‌است و حجم قابل توجهی از کتاب‌های پژوهشی و مقالات تحلیلی در این حوزه نوشته شده‌اند. در عرصه‌ی ارتباطات چنین پژوهشی می‌تواند دستاوردهایی در تبیین چگونگی تحقق ارتباط، مسئله‌ی فهم متقابل، نقش‌های متفاوت ارتباطی و چگونگی تحقق آنها داشته باشد. ارتباط مفهومی نسبی است که در درون نظامات نشانه‌ای و به طریقی رمزگردانی شده اتفاق می‌افتد و تجربه‌ی جهان، و تجربه‌ی تعاملات بین‌انسانی بدون وجود واسطه‌ی رمزی و نشانه‌ای و به گونه‌ای «تاب» ممکن نیست.

فردینان دوسوسور در دوره‌ی زبان‌شناسی عمومی، شکل‌گیری علمی را پیش‌بینی می‌کند که او *semiology* یا نشانه‌شناسی می‌نامد. تقریباً همزمان با سوسور در آن سوی اقیانوس اطلس، در آمریکا، منطق‌دانی به نام چارلز ساندرس پیرس نیز روی طرح نشانه‌شناسی یا آن‌طور که او نامید *semiotic* کار می‌کرد. پیرس نیز در مطالعه‌ی عوامل دخیل در دلالت، یعنی باز نمودن (*representamen*) تفسیر (*interpretant*) موضوع (*object*) و همچنین طبقه‌بندی نشانه‌ها به نشانه‌های شمایی (*iconic*) نمایه‌ای (*indexical*) و نمادین (*symbolic*) مطالب بسیار ارزشمندی نوشت که آنها نیز